

Til § 3.

De foreslaaede Bestemmelser er fundet ønskelige under Hensyn til, at Kvinder ifølge den i de sønderjydske Landsdele gældende Ret hidtil har været lige-stillede med Mænd i Henseende til Adgangen til Næringsdrift, og det formentlig af Befolkningen vilde føles som et væsentligt Tilbageskridt, om de danske Regler indførtes (jfr. herved navnlig Næringslovens § 7).

Det følger af de benyttede Udtryk, at den Enken ifølge Næringslovens § 7, 2det Stykke, tilkommende Ret til at fortsætte Mandens Næring finder Anvendelse ogsaa i de sønderjydske Landsdele.

Til § 4.

Regelen er stemmende med den ved Meddelelse af Næringsadkomst her fulgte administrative Praksis og er i øvrigt i Konsekvens af den i Bemærkningerne til § 2 omtalte Ordning, hvorefter det efter tysk Ret ikke i Almindelighed er en Betingelse for Næringsudøvelse, at den paagældende ikke er straffet.

Til § 5.

Som anført i Bemærkningerne til § 2 er i tysk Ret Næringsfriheden gennemført i videre Udstrækning end i dansk Ret. Forbud mod Forening af Næringsadkomst paa Handel med Næringsadkomst paa Haandværk (jfr. Næringslovens § 24) og Forbud mod, at handlende har mere end et Udsalgssted i samme Kommune (jfr. Næringslovens § 34), gælder saaledes ikke saa lidt som Paabud svarende til de i Næringslovens § 5, 2det Stykke, og § 23 indeholdte. Idet en Indførelse af saadanne Bestemmelser formentlig vilde føles som et upaakrævet Brud med den hidtidige Retstilstand, er det foreslaaet, at de nævnte Bestemmelser ikke skal være gældende i de sønderjydske Landsdele.

Til § 6.

Det følger af Bestemmelsen i Lovforslagets § 2, 1ste Punktum, at de almindelige Regler om Omførsel af Varer til Salg og om Prøvehandel bliver gældende fra Lovens Ikrafttræden (jfr. herved navnlig Forbudet mod Bissekramhandel i Forordning af 13. Februar 1775 og Plakat af 27. November 1839 og Forbudet mod Prøvehandel i Lov Nr. 73 af 23. Maj 1873 § 8). De danske Regler herom er vel noget strengere end de tyske, men er fundne hensigtsmæssige af politimæssige Hensyn, saa meget mere som der, hvor de stren-

gere danske Regler maatte føles særlig generende, i et vist Omfang ved Bevilling vil kunne gøres Undtagelse for enkelte Personer. Forsaavidt angaar saadanne Varer som Perler, Ædelstene og deslige, hvor Forevisningen af den enkelte Salgs-genstand oftest er en nødvendig Forudsætning for, at Salg overhovedet kan komme i Stand, er det imidlertid fundet ønskeligt at aabne en mere almindelig Adgang til Omførsel, og det er derfor foreslaaet, at Handelsministeren skal kunne fastsætte, at saadanne Varer i de sønderjydske Landsdele skal kunne omføres til Salg til dermed handelsberettigede.

Til § 7.

Ifølge Næringslovens § 1 skal der hvert 5te Aar, efter indhentet Erklæring fra Kommunalbestyrelsen, fastsættes Vedtægter for hver Købstad og hvert Amt, hvorved det bestemmes, hvad der bliver at anse som bunden Næring. For Købstæderne fastsættes der i Tilknytning hertil i Henhold til Næringslovens § 12, til hvilken Betalingsklasse de i Vedtægterne optagne Næringsbrug bliver at henføre ved Beregningen af den Kendelse, der skal erlægges for Meddelelsen af Næringsadkomst. Vedtægter, hvorved det bestemmes, hvad der bliver at anse som bunden Næring, er senest udfærdigede under 30. Marts 1918 for Femaaaret 1. April 1918 til 31. Marts 1923. En almindelig Revision af Vedtægterne vil saaledes først finde Sted omkring Marts 1923. Imidlertid er det nødvendigt, at der straks ved Lovens Ikrafttræden kan foreligge saadanne Vedtægter og Klasseinddelinger for Købstæderne og Amterne i Sønderjylland, og det er derfor foreslaaet at tillægge Handelsministeren fornøden Bemyndigelse i saa Henseende, men saaledes, at Ministeren i Tiden indtil den første almindelige Revision yderligere bliver bemyndiget til efter Indstilling af vedkommende Kommunalbestyrelse at foretage saadanne Ændringer i Vedtægterne og Klasseinddelingerne, som maatte findes ønskelige.

Til § 8.

Bestemmelsen giver de næringsdrivende, som hidtil lovlig har drevet Næring i de sønderjydske Landsdele, Adgang til at erholde Næringsadkomst uden Erlægelse af Kendelse og Stempel, og uanset om den paagældende opfylder de ellers foreskrevne Betingelser. Den næringsdrivende, der ønsker at gøre Brug af denne Adgang, skal dog inden den 1. Januar